

= ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ =

*Οτι ο καπνός εινε δηλητήριο, το αποδεικνύει και τούτο : Με το εκχειλισμά του φρονούντα οι ψύλλοι, οι ψείρες, τα κουνούπια και το παρασίτων της φύρας. Και αυτά ακόμη τα μικρόβια της φθίσεως δέν άντέχουν.

*Ο περιφνημος Ίσκανός ποιητής Σαντέλ ρίψας έτσι χάριν άστεϊσμού, ταμπακό σ' ένα ποτήρι κρασιού, το όποιον έπινε, άπέθανε άμέσως.

Κατά τούς χημικούς ο καπνός περιέχει και δέκα άλλα δηλητήρια πλύν της νικοτίνης.

*Ο καπνός προσβάλλει την καρδιά, την άσπην, την όραση, το νευρικό σύστημα κλπ. Ένιοτε γεννών τον καρζίνου.

*Ο σέρ Ραλάυ, ναύαρχος διάσημος επί της βασιλείας της Άγγλιας Έλισάβετ, εκάπνιζεν έξ έντροπής κρυφά. Μιά μέρα τον άντίκρουσε καπνίζοντα ο υπηρέτης του, νόμισε πως... καίεται και τοβόριξε ένα γκουβιά νερό, για να τον... σβήση.

*Ένατιόν των ρευματισμών, άντι φανέλλας, πολύ προτιμότερον εινε το δέρμα της καμήλου.

*Άπο το καλύτερο φάρμακα κατά της άσπνίας εινε έν θερμόν λουτρόν πρό του ύπνου.

Πολύ ζεστό νερό καταπαύει τις αίμορραγίες και ένιοτε θεραπεύει και τας πληγάς...

Τά άκαθαρτότερα όντα εινε με συμπάθειο τά στρεπιδία. *Όταν συλληφθού την όραν που τρώγουν τότε προκαλούν τραγώματα τυφοειδή πυρετόν.

Οι μακροβιότεροι άνθρωποι εις όλην την Εύρώπη εινε οι Νορβηγοί. Ζούν κατά μέσον όρον 48 έτη οι άνδρες και 51 έτη (ώ έφτάψυχες γάτες!) αι γυναίκες.

*Ο περιέχον περισσότερο φώσφορον καρπός εινε το μήλον.

Τά όξεία τά όποια περιέχουν τά μηλα εινε εδωρογενικάματα κυρίως εις τούς διάγοντας καθιστικών βίον.

Τά καλά όρμα μηλα χωνεύονται εις μίαν όραν και 25 λεπτά, ένω αι άλλαι τροφαι απαιτούν τέσσαρες και πέντε όρας.

- *Ο *Έρκνιστας

*

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ Θ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Συνεχίζομεν και σήμερον τά βιογραφικά άνέκδοτα του άειμνήστου πρωθυπουργού Θ. Δηλιγιάννη :

Σε κάποιον βουλευτήν ο Δηλιγιάννης έπινε μία ήμέρα, που τον ελθε να βγάξη εν τριών διαφορών θηλακίων του σημειώσεως ρουσετιών :

— Κύριέ μου, θά ήτο καλόν, άν ήθέλετε συστήσει εις τον όρπην όμων, εις τά ένδύματά σας να άνοίγη έν και μόνον θυλάκιον!

*Ένας από τούς νέους βουλευτάς κατά τας τελευταίας περιόδους, καθ' ός οι βουλευτάι έν γένει έγειναν άπαιτητικώτεροι εις τά... ουσφετολογικά, έξήτη διαρκώς και νέας παροχάς, μεταβαίνον καθ' ημερίνας εις το Ύπουργείον.

*Ο Δηλιγιάννης έχασεν επί τέλους μίαν ήμέραν την ιώβειον όπομονήν του και στραφείς προς τούς παρεστώτας ειδής ως ο βουλευτής έξήλθεν, ειπε :

— Φαίνεται ότι ο κύριος ούτος έχει ήδη σχηματίσει την πεποίθησιν, ότι ή πατρική του κληρονομία περιλαμβάνει και τον Έλληνικόν προϋπολογισμόν!

*Ός εκ της μεγάλης ηλικίας του ο άειμνήστος Δηλιγιάννης εκράτει πάντοτε το ρεκόρ εις τας βαπτίσεις και εις τούς γάμους. Δέν ύπήρχε πόλις ή κομπολις της Πελοποννήσου, εις την όποιαν να μην ύπήρχαν δέκα άναδεξίμοι του Δηλιγιάννου και άλλοι τόσοι κουμπάρου του.

*Όταν έβράτιζεν ο ίδιος ήθελε να τηρή πάντοτε το έθιμον, καθ' ό εις τον νεοφώτιστον δίδεται το όνομα του πάππου του, ή της μάμης του. Οι φίλοι του όμως βουλευτάι και οι άφοσιωμένοι εις αυτόν κομματάρχαι, βαπτίζοντες έδιδαν πάντοτε το όνομα Θεόδωρου, το όποιον τουοιουτοτρόπως έχει γίνει έν από τά μάλλον συνηθίζόμενα στο Μωρηά.

*Έρκνιστας

ΥΓΙΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ

Ράπτες, ράπτριαι, παπλωματάδες, σκαφτιάδες, χτίστες, μεταξάδες, ύφανταί, ποιοί κίνδυνουοι σάς άπειλούν. — Μέτρα προφυλακτικά.—Γι λένε οι γιατροί.—Είδη άσθενειών.

Οι ιατροί έξετάζοντες τις άφορμές της μεταδόσεως της φθίσεως, παρατήρησαν πως όλαις ή τέχναις που «βγάζουν σκόνη», καθώς εινε ή τέχνη του σκουπιδιάρη, του ταπετσέρη, του κόππου εις τά ραφτάδικα, προκαλούνε την φθίσην και την αζέανον. Πλάι στα επαγγέλματα αυτά μπορεί κανείς να βάλη και τούς τορναδόρους, τούς άκονιστάδες, τούς όρολογιάδες κ.τ.λ.

Γι' αυτό οι άνθρωποι που κáμνουν αυτάις τις τέχναις πρέπει να άποφεύγουν όσον μπορούν να καταπίνουν τη σκόνη, πρέπει να βάζουν βαμπακι στα ρουθούνια και να έχουν κλειστό το στόμα ένόσω εργάζονται.

Εινε παρατηρημένο επίσης πως πολύ παθαίνει ή ύγεια και των εργατών που κημνίζουν καλή σπίατα. Εις τά σπίατα αυτά μέσα έχει μαζευθή από χρόνια πολλά κάθε λογών βρώμα και ή σκόνη που έχει καθίση μέσα εινε φαρμάκι μοναχό.

Στην Εύρώπη, που γίνεται όλα με τάξι και ή ζωή του ανθρώπου κοστίζει άκριβά, βάζουν πφίτα και καθαρίζουν τά σπίατα πριν τά κημνίσουν, ρίχνουν παντού άβέστη και φανικόν όξύ.

*Αφού όμως έδω ούτε ή άστυνομία, ούτε άλλος κανείς φροντίζει γι' αυτά, ός προφυλάσσονται μόνοι τους οι εργατάι, άν άγαπούν τη ζωή τους, και ός φορουν ένά παντήλι άπάνω εις τά ρουθούνια κι εις το στόμα ένόσω εργάζονται. *Όταν δέ καθίσουν να γευματίσουν ός βγάζουν τά ρουά τους γιατί ή σκόνη που έχουν άπάνω τους εινε δηλητήριο. *Άς πίνουν επίσης και από κανένα ροήμ προηγουμένως.

Τά ίδια έχομεν να πούμε και στους λαγομυτιζήδες, που έχουν την πεύ άνθυγεινή τέχνη. *Άς φροντίσουν όμως, επί πλέον να κáινε φρούκα μέσα στους λάκκους που άνοίγουν, γιατί έτσι σκοτώνεται το φαρμάκι που βγάξει ή γη.

*Επικίνδυνη εινε επίσης και ή τέχνη των παπλωματάδων, των μεταξάδων και ύφαντων.

*Η σκόνη που βγαίνει από το μαλλι που γενέθουνε, από το βαμπακι που χεντίζουν, από το μετάξι που ξεσκονίζουν, εινε πολύ βλαβερή. *Όσοι δουλεύουν σ' αυτάις τις τέχναις εινε χλωμοί, άρρωστιάδες, και τά παιδιά τους γίνονται αρηκτικά και χαρμηκτώματα. Εινε παρατηρημένο επίσης πως στα έργοστάσια, τις φάμπρικες δηλαδή, που ανακατώνονται βαμπακία, μετάξι, μαλλιά, οι εργατάι εινε πεύ άρρωστιάδες από τούς άλλους και δέν μπορούν να δουλέψουν περισσότερο από δέκα χρόνια. Γι' αυτό ός λαβαίνουν κάθε προφύλαξι για να μην ανακένουν ό,τι τούς θανατώνει.

Οι ράφτιας και ή ράπτριας υποφέρουνε πάλιν από ένά ειδος νευρικού ρευματισμού εις τά δάκτυλα και έχονται μέρας που δέν μπορούν να τά κινήσουν. *Ένας μεγάλος ιατρός συμβουλεύει σχετικώς να χτυπούν τά δάκτυλά τους με βρεμμένο σαμιν κάθε βράδυ και όταν πάνε να κοιμηθούνε να τά άκουμπάνε άπάνω σ' ένα σακίδι. *Η ραπτομηχανή που κουνιεται με το πόδι έχει και αυτή τά κακά της. Κερδίζει κανείς καρπό, μά χάνει την ύγειαν του. Τά κορίτσια και ή γυναίκες υποφέρουνε πολύ από αυτάις, και στραβώνουνε τά πόδια τους, παθαίνουν νοнокέφαλο, νευραλγίας και ρευματισμούς νευρικούς εις τά πόδια.

Είπαμε παραπάνω πως ή σκόνη που βγάξει το βαμπακι βλάπτει πολύ και πως οι παπλωματάδες εινε φιλάσθενοι. Αυτό τά είπαμε έχοντας ύπ' όψην μας το καθαρό βαμπακι. *Αν όμως το βαμπακι που χεντίζουν βγ. ίνει από καλή στροματα και παπλωματα, από άρρωστιάδες, από φθισικούς, από άνθρώπους που πάνανε τυφο κλπ. τότε όλαις αυτάις ή άρρωστιας κολούνε σάν τσιμπούρα εις τον παπλωματά και άλλοιμονον σ' αυτόν! Στη Γαλλία μεταχειρίζονται μεγάλα καζάνια μέσα στα όποια ρίχνουν το βαμπακι και ο άτιμος σκοτώνει τά μικρόβια. *Εδώ όμως οι καίμημοι οι παπλωματάδες που να βρουνε τέτοια πράγματα :

Το ίδιο έπάνω, κάτο, παθαίνουνε και οι καπελλάδες με τά δερμάτα τά μεταξωτά και τά βενίτσια.

*Εκείνοι όμως που εινε δια να τούς κλάιη κανείς εινε οι κουρελλάδες, αυτοί που μαζεύουνε κουρέλια από το δρόμο, ό καθέννας καταλαβαίνει από ποδ εφθισονται αυτά και τι βρώμας έχουνε άπάνω τους. Καί γι' αυτό όλοι οι ρακοσυλλέκται — όπως τούς λένε — και οι σκουπιδιάρηδες, πάσχουν από νόμονατο, έντερικά, ρευματισμούς και πολλοί παθαίνουνε και λέπρα!

*Από αυτά τά κουρέλια γίνεται και το χαρτί, το πρόστυχο. *Άς προσέχουν λοιπόν όσοι και όσαι δουλεύουν σε χαρτοποιία κ' ός λαμβάνουν τά μέτρα των, φράσσοντας ρώθωνας και στόμα και πλυόμενοι με συμπλιμέ.

(Άπό το βιβλίον του Γατρού Βαλντιώβ)

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : *Άλλα επαγγέλματα, άλλοι κίνδυνουοι.